

TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Sentință civilă Nr. 2913
Şedință publică de la 16 Mai 2013
Instanța constituită din:
PREȘEDINTE: ELISABETA CRIHANĂ
GREFIER: EVELINA DANCIU

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal având ca obiect *pretenții* formulată de reclamanta , cu domiciliul procesual ales în Techirghiol, str. Ecaterina Teodoroiu, nr. 11, jud. Constanța, în contradictoriu cu părâta AFP EFORIE, cu sediul în Eforie Nord, str. Traian, nr. 7-9, jud. Constanța, chemata în garanție fiind ADMINISTRAȚIA FONDULUI PENTRU MEDIU, cu sediul în București, Splaiul Independenței, Corp A, nr. 294, sector 6, București.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru reclamantă avocat Viorel Papu, în baza împuternicirii avocațiale depuse la dosar, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită conform dispozițiilor art. 87 pct. 2 și următoarele Cod procedură civilă.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care evidențiază părțile, obiectul litigiului, modalitatea de îndeplinire a procedurii de citare și stadiul procesual, după care;

Reprezentantul reclamantei depune la dosarul cauzei cerere precizatoare și înscrișuri în susținerea acțiunii și arată ca nu poate ramane la strigarea cauzei la ordine.

La apelarea cauzei la ordine se constată lipsa părților.

Instanța, în temeiul dispozițiilor art. 167 Cod procedură civilă încuviințează probă cu înscrișuri ca fiind utilă cauzei.

Instanța, reținând că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, în raport de prevederile art. 242 alin. 2 Cod procedură civilă, respinge excepția inadmisibilității cererii ca neîntemeiată, constata cauza în stare de judecata și rămâne în pronunțare asupra cererii de chemare în garanție și asupra fondului cauzei.

TRIBUNALUL,

Asupra cererii în contencios administrativ de față :

Prin acțiunea formulată și înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța – Secția Contencios Administrativ la data de 23.01.2013 sub nr. 860/118/2013, reclamanta a chemat în judecată părâta ADMINISTRATIA FINANTELOR PUBLICE EFORIE solicitand să se dispună obligarea paratei la restituirea taxei pentru emisii poluante în quantum de 4016 lei , acordarea dobanzii fiscale aferente calculată conform art.124 rap. la art.120 din OG 92/2003 ,cu cheltuieli de judecata.

In motivarea in fapt a cererii, reclamantul a aratat, in esenta, ca a cumparat dintr-un stat membru UE un autovehicul inmatriculat pe teritoriul UE iar pentru a putea inmatricula autovehiculul in Romania a trebuit platita taxa pentru emisii poluante prevazuta de Leg.9/2012.

Mai arată reclamanta ca, intrucat a considerat ca aceasta taxa este contrara legislației comunitare, a solicitat paratei restituirea taxei si dobanda aferenta, cerere la care parata a raspuns negativ, printr-un exces de putere publica, refuzand satisfacerea dreptului pretins..

Sustine reclamantul ca taxa platita este nedatorata datorita faptului va aceasta a fost stabilita cu incalcarea dispozitiilor comunitare, respectiv ale art.90 din TCE, iar potrivit art.148 din Constitutia Romaniei, reglementarile comunitare au prioritate fata de dispozitiile contrare ale legii interne.

A invocat reclamantul jurisprudenta CEJ in materie.

In drept, cererea a fost intemeiata pe leg.554/2004, OG 92/2003, TCE si Constitutia Romaniei.

Parata AFP Eforie a formulat intampinare prin care a invocat inadmisibilitatea actiunii intrucat reclamantul nu a urmat procedura prevazuta de art.12 din Leg.9/2012.

Totodata parata a formulat si o cerere de chemare in garantie a Administrației Fondului pentru Mediu , motivata de faptul ca suma este virata in contul chematei in garantie.

Chemata in garantie Administrația Fondului pentru Mediu, legal citata, nu a formulat intampinare.

Reclamantul si-a precizat capatul de cerere privind plata dobanzii fiscale, solicitand ca aceasta sa fie calculata de la data platii si pana la data restituirii efective, avand in vedere decizia CEJ in cauza C-565/11- Mariana Irimie, vazand si caracterul onbigatoriu pentru instantele nationale al acestei hotarari.

Asupra fondului, instanta reține că la data de 2.07.2012, cu chitanța seria TS9 nr.0371477 , reclamanta a achitat în contul Trezoreriei Eforie suma de 4016 lei reprezentand taxa pentru emisii poluante, pentru înmatricularea în România a autoturismului marca Ford , an fabricație 1999, inmatriculata prima data in Germania, la data de 19.08.1999, conform certificatului de inmatriculare depus la dosar.

La 18.12.2012 a fost înregistrată la autoritatea fiscală cererea nr.73681 prin care reclamantul a solicitat restituirea sumei 4016 lei precum si dobanda legala aferenta.

Prin adresa nr.73681/28.12.2012 parata ii comunica reclamantului ca taxa de poluare a fost legal stabilita in baza Legii 9/2012 .

Apreciind pozitia paratei ca un refuz nejustificat de restituire , reclamantul a investit instanta de contencios administrativ cu soluționarea prezentei acțiuni.

Se reține aşadar că obiectul acțiunii îl constituie contestarea refuzului autorității administrative de a soluționa favorabil cererea reclamantului de restituire a taxei de poluare pentru autovehicule.

Temeul juridic al acțiunii – situația de fapt calificată juridic, se circumscrie disp.art.8 alin.1 teza a II-a din Legea nr.554/2004.

Potrivit art.8 alin.1 teza a II-a din Legea nr.554/2008, „ se poate adresa instantei de contencios administrativ și cel care se consideră vătămat într-un drept al său, recunoscut de lege, prin nesoluționarea în termen sau prin refuzul nejustificat de soluționare a cererii.

Calea unei acțiuni în contencios administrativ este deschisă nu doar celui care contestă un act administrativ tipic, ci și celui care atacă în justiție actul administrativ atipic (asimilat), adică al tăcerii administrației, respectiv al refuzului nejustificat.

De altfel, actul administrativ vătămător pentru reclamant îl constituie însăși plata taxei speciale pentru autoturism, iar demersul prealabil administrativ la care este obligat prin dispozițiile Legii contenciosului administrativ și ale Codului de procedură fiscală sunt asigurate prin cererea de restituire formulată.

Prin art.11 alin.(1) și (2) din Constituția României, revizuită în 2003 se dispune că „Statul român se obligă să îndeplinească întocmai și cu bună credință obligațiile ce-i revin din tratatele la care este parte. Tratatele ratificate de Parlament, potrivit legii, fac parte din dreptul intern”.

Prin urmare, încălcarea legii și implicit, excesul de putere survine nu doar în situația în care este nesocotită o normă internă, ci și în ipoteza în care se încalcă o dispoziție comunitară.

Prin disp.art.148 alin.(2) din Constituția României se dispune că legislația comunitară cu caracter obligatoriu prevalează legii interne, iar conform alin.(4) al aceluiași articol – jurisdicțiile interne trebuie să garanteze îndeplinirea acestor exigențe.

Instanta retine ca, potrivit unei jurisprudente constante CJUE, contribuabilitii au dreptul la rambursarea impozitelor și taxelor prelevate de un stat membru cu incalcarea dreptului european (cauza 199/82-San Giorgio, cauza C-62/93, BP Soupergaz, cauzele reunite C-441/98 și C-442/98, Michailidis).

De asemenea, potrivit jurisprudentei Curtii, regulile privind rambursarea sumelor prelevate cu incalcarea dreptului comunitar sunt regulile nationale. Aceste reguli trebuie să respecte însă principiul echivalenței (pentru cererile de rambursare bazate pe incacarea dreptului european nu pot să instituie condiții mai puțin favorabile decât pentru cererile similare bazate pe incalcarea dreptului național) și principiul efectivității (regulile nationale nu trebuie să facă excesiv de dificila sau practic imposibila exercitiul drepturilor conferite de dreptul european) (cauza C-228/96, Aprile).

Din analiza hotărarii pronuntatae de CJUE în cauza Metallgesellschaft și Hoechst rezulta faptul că restituirea taxelor prelevate cu incalcarea dreptului european nu poate fi conditionată de contestarea reglementării la momentul efectuării platii, mai ales atunci când practica administrativă era în sensul respingerii contestațiilor contribuabilitilor. Cu alte cuvinte, Curtea menționează faptul că autoritățile fiscale naționale nu pot invoca culpa contribuabilitilor care nu au apelat la un remediu național inefficient, în condițiile în care ele însă sunt culpabile pentru aplicarea unor reguli naționale incompatibile cu dreptul european.

Raportat la jurisprudenta mai sus indicată, se constată că dreptul fiscal român nu identifică în prezent vreun remediu special, care să asigure contribuabilitului posibilitatea de a obține rambursarea taxelor și impozitelor prelevate de autoritățile fiscale naționale cu incalcarea dreptului comunitar.

În aceste condiții, singura posibilitate pe care o au contribuabilitii este aceea că, în temeiul art.148 alin 2 și 4 din Constituția României și art.117 alin.1 lit.d cod proc.fiscală, să solicite restituirea taxei de poluare prelevate „ prin aplicarea eronată a dispozițiilor legale „.

Potrivit art. 110 TFUE invocat de către reclamant, „nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare”.

În consecință, prevederile menționate din Tratat limitează libertatea statelor în materie fiscală de a restricționa libera circulație a mărfurilor prin interzicerea taxelor discriminatorii și protecționiste.

Astfel, art. 90(1) din TCE (actual art.110 din TFUE) interzice discriminarea fiscală între produsele importate și cele provenind de pe piață internă și care sunt de natură similară. Esența acestei taxe interzise este că perceperea ei este determinată de traversarea graniței de către autoturismul supus taxei, dintr-o țară comunitară, în România.

În privința reglementării interne, instanța constată că taxa specială pentru autoturisme și autovehicule a fost introdusă în Codul fiscal prin Legea nr. 343/2006, sub forma unui nou impozit, cu aplicabilitate de la 1 ianuarie 2007, inițial pentru toate autovehiculele, iar după modificarea Legii nr. 343, prin O.U.G. nr. 110/2006, a fost restrânsă la toate autoturismele și autovehiculele, inclusiv cele comerciale, prevăzându-se categorii de persoane exceptate

(cele cu handicap, misiuni diplomatice, etc.), cât și situații de scutire de la plata taxei, în cazul vehiculelor istorice, etc.

Normele instituind această taxă au fost abrogate la data de 1 iulie 2008, prin OUG nr. 50/2008.

Prin instituirea taxei de poluare, indiferent de modalitatea de determinare a ei, conform art.6 din OUG nr.50/2008 și clasificarea din punct de vedere al poluării, se constituie o discriminare a regimului fiscal aplicabil la înmatricularea unui autoturism în România, reprezentând, în fapt, *o taxă similară taxei de primă înmatriculare stabilită prin art.214 alin.(1)-(3) din Codul fiscal*, singura diferență fiind denumirea, modificată din taxă de primă înmatriculare în taxă de poluare/ de mediu, situație care este incompatibilă cu prevederile art. 90 din TCE (actualmente art.110 din TUE).

Este nelegală încasarea taxei și, implicit dispozițiile OUG 50/2008, ca urmare a principiului aplicării directe a reglementărilor comunitare, pentru următoarele considerente:

Prin Decizia în cauza Costa/Enel (1964), CJE a definit relația dintre dreptul comunitar și dreptul național al statelor membre, arătând că dreptul intern este o ordine juridică independentă care are prioritate de aplicare chiar și în fața dreptului național ulterior - or, în spătă, taxa pe poluare a fost introdusă în legislația internă în anul 2008.

OUG nr.50/2008 este contrară art.90 din TCE (art.110 din TUE), întrucât este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second hand deja înmatriculate într-un alt stat membru UE, favorizând astfel vânzarea autoturismelor deja înmatriculate în România .

De altfel, răspunzând întrebării preliminare adresate de Tribunalul Sibiu la 18.06.2009, în cauza C.402/09 „Tatu c Statul Român” Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat în sensul că „Articolul 110 TUE trebuie interpretat în sensul că se opune ca un stat membru să instituie o taxă pe poluare aplicată autovehiculelor cu ocazia primei lor înmatriculări în acest stat membru, dacă regimul acestei măsuri fiscale este astfel stabilit încât să descurajeze punerea în circulație, în statul membru menționat, a unor vehicule de ocazie cumpărate în alte state membre, fără însă a descuraja cumpărarea unor vehicule de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională”.

Se constată că în mod nelegal autoritățile au condiționat înmatricularea autoturismului care fusese deja înmatriculat într-un stat membru al U.E. de plata taxei pentru emisii poluante.

Stabilirea taxei pe poluare prin Decizia de calcul , care după cum se menționează în cuprinsul său „ reprezintă titlu de creață și constituie însinătare de plată”, poate fi corectă sub aspectul quantumului sumei, prin prisma elementelor/criteriilor de determinare, dar este nelegală sub aspectul datorării acestei taxe de vreme ce contravine normelor comunitare.

În același sens a fost și soluția în cauza Nisipeanu, în care s-au pus în discuție variantele taxei de poluare aplicate în perioada 15 decembrie 2008-31 decembrie 2010. În par.28, Curtea a reiterat faptul că taxa de poluare nu este compatibilă cu principiul „ poluatorul plătește”. Totodată, a fost respinsă cererea Statului Român de limitare a efectelor în timp a hotărârii Curții, ceea ce înseamnă că hotărârea Nisipeanu (ca de altfel și hotărârea în cauza Tatu) se aplică retroactiv și lipsesc de temei juridic prelevarea taxei de poluare în perioada 1 iulie 2008-31 decembrie 2010.

Prin Legea nr. 9/2012 a fost abrogată O.U.G. nr. 50/2008 și înălțată discriminarea constată , prevăzându-se în art. 4 al Legii nr. 9/2012 :

(1) Obligația de plată a taxei intervine:

a) cu ocazia înscriserii în evidențele autorității competente, potrivit legii, a dobândirii dreptului de proprietate asupra unui autovehicul de către primul proprietar din România și atribuirea unui certificat de înmatriculare și a numărului de înmatriculare;

CONFORM
ORIGINALUI

- b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei exceptări sau scutiri prevăzute la art. 3 și 8;
- c) la reintroducerea în parcul auto național a unui autovehicul, în cazul în care, la momentul scoaterii sale din parcul auto național, i s-a restituit proprietarului plăitor valoarea reziduală a taxei, în conformitate cu prevederile art. 7.

(2) Obligația de plată a taxei intervine și cu ocazia primei transcrieri a dreptului de proprietate, în România, asupra unui autovehicul rulat și pentru care nu a fost achitată taxa specială pentru autoturisme și autovehicule, conform Legii nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, sau taxa pe poluare pentru autovehicule și care nu face parte din categoria autovehiculelor exceptate sau scutite de la plata acestor taxe, potrivit reglementărilor legale în vigoare la momentul înmatriculării.

Prin O.U.G. nr. 1/2012 pentru suspendarea aplicării unor dispoziții ale Legii nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, precum și pentru restituirea taxei achitată în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (2) din lege, s-a dispus însă suspendarea până la data de 01.01.2013 aplicarea dispozițiilor art. 2 lit. i), ale art. 4 alin. (2) și a celor privind prima transcriere a dreptului de proprietate, ale art. 5 alin. (1) din Legea nr. 9/2012 privind taxa pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule,

Astfel încât la acest moment considerentele Curții de Justiție a Uniunii Europene din Cauza C-263/10, cauza Nisipeanu, sunt în continuare actuale, fiind menținută discriminarea între vehiculele de ocazie cumpărate din alte state membre, și vehiculele de ocazie având aceeași vechime și aceeași uzură de pe piața națională.

Pentru aceste considerente, instanța va admite acțiunea precizată și pe cale de consecință va dispune obligarea părâtei AFP Eforie la restituirea sumei percepută cu titlu de taxă pentru emisiile poluante, respectiv 4016 lei.

In vederea recuperarii integrale a prejudiciului cauzat reclamantului ,instanta va obliga parata la plata catre reclamant si a dobanzii legale in materie fiscală calculata de la data platii si pana la data restituirii integrale.

In ceea ce priveste data de la care se va calcula dobanda fiscală, instantă, în temeiul principiului priorității dreptului comunitar consacrat de Constituția României, a înlaturat de la aplicare dispozițiile art.124 , 120 și 70 din Codul de procedura fiscală în ceea ce privesc termenul de la care se calculează dobanda fiscală. Aceasta întrucât la data de 18.04.2013 Curtea Europeană de Justiție prin hotărârea pronunțată în afacerea C-565/11, Mariana Irimie, s-a pronunțat în sensul că dreptul Uniunii trebuie interpretat în sensul că se opune unui regim național, precum cel în discuție în litigiul principal, care limitează dobânzile acordate cu ocazia restituirii unei taxe percepute cu încălcarea dreptului Uniunii la cele care curg începând din ziua care urmează datei formulării cererii de restituire a acestei taxe.

Având în vedere că, în conformitate cu prevederile Legii 9/2012 taxa pe poluare nu se face venit la bugetul de stat, ci constituie venit la Fondul de Mediu și se gestionează de Administrația Fondului pentru Mediu, în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului, instanța apreciază că cererea de chemare în garanție a Administrației Fondului pentru Mediu, formulată de părăță, este întemeiată și o va admite.

Pe cale de consecință, va obliga chemata în garanție Administrația Fondului pentru Mediu la plata către părăță a sumei 4016 lei reprezentând taxă pentru emisiile poluante precum și dobanda legală în materie fiscală , calculată de la data platii pana la data restituirii efective..

In temeiul art.274 alin.1 Cod proc.civila, va obliga parata la plata catre reclamant a cheltuielilor de judecata in valoare de 542 lei reprezentand taxe timbraj si onorariu

avocat si va obliga chemata in garantie la plata cheltuielilor de judecata catre parata AFP Eforie in valoare de 542 lei.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:**

Admite cererea precizată formulată de reclamant, cu domiciliul procesual ales în Techirghiol, str. Ecaterina Teodoroiu, nr. 11, jud. Constanța, în contradictoriu cu părâta AFP EFORIE, cu sediul în Eforie Nord, str. Traian, nr. 7-9, jud. Constanța.

Obligă părâta să restituie reclamantului suma de 4016 lei achitată cu TS9 nr. 0371477/2.07.2012.

Obligă părâta la plata către reclamant a dobânzii legale în materie fiscală calculată de la data plășii și până la data restituirii efective.

Obligă părâta la plata cheltuielilor de judecată către reclamant în quantum de 542 lei reprezentând taxe judiciare de timbru, timbru judiciar și onorariu avocat.

Admite cererea de chemare în garanție a AFM, cu sediul în București, Splaiul Independenței, Corp A, nr. 294, sector 6, București.

Obligă chemata în garanție AFM la plata către părâtă a sumei de 4016 lei precum și a dobânzii legale în materie fiscală calculată de la data plășii și până la data restituirii efective.

Obligă chemata în garanție la plata cheltuielilor de judecată către părâtă în valoare de 542 lei.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 16.05.2013

**PREȘEDINTE,
ELISABETA CRIHANĂ**

**CONFORM CU
ORIGINALUL** *[Handwritten signature]* **GREFIER,
EVELINA DANCIU**

Tehnored.Jud. E.Crihană/5 ex./28.05.2013